

ОСІНЬ... ШЕПОЧЕТЬСЯ ВІТЕР

Н. Берчук

А. Бондаренко

Andante cantabile

1. О_ сінть... Ше_ по_ четь_ ся ві_ тер,
2. Зіб_ ра_ не з по_ ля ко_ лос_ ся,
3. Зно_ ву в мо_ лит_ ві по_ тре_ ба:
4. Тер_ ни ді_ ста_ ну з ко_ рін_ ням,

в ви_ рій ле_ тять жу_ рав_ лі. Ти_ хі за_ жу_ ре_ ні
схо_ ва_ не чис_ те зер_ но, влад_ но гос_ по_ дар_ ка-
Бо_ же, вчуй ни_ ні ме_ не, з не_ ба так муд_ ро_ сті
чис_ те щоб по_ ле бу_ ло. Доб_ ре по_ сі_ ю на_

ві_ ти сте_ лять лист_ ки по зем_ лі.
о_ сінь по_ ра_ єть_ ся під вік_ ном.
тре_ ба сі_ я_ ти віч_ не, свя_ те.
сін ня, плід щоб ряс_ ний при_ нес_ ло.

Приспів

Муд_ ро все ство_ ре_ но Бо_ гом, жа_ ти по_ сів Він зве_

лів. В сер це про_ кра_ лась три_ во_ га:

в ме_ не я_ кий же по_ сів?